

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 19 (3909)

Anykščiai,

1979 m. vasario mėn. 15 d.

Kaina 2 kap.

Sajunginio socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai

Lietuvos TSR – pereinamoji raudonoji vėliava

TSKP CK, TSRS Ministrų Taryba, VPST ir VLKJS CK apsvaistę sąjunginių ir autonominių respublikų, kraštų, sričių, miestų, autonominių apygardų, miestų ir kaimiškųjų rajonų, pramonės, gamybinio, mokslinio-gamybinio, tarpukinių, agropromoninio ir kitų susivienijimų, jų gamybos vienetų, įmonių, statybų, ūkių, mokslinio tyrimo, projektavimo, konstravimo ir kitų organizacijų bei įstaigų, aukštųjų mokyklų kolektyvų sąjunginio socialistinio lenktyniavimo dėl gamybos efektyvumo didinimo ir darbo kokybės gerinimo, 1978 metų plano sėkmingo įvykdymo rezultatus.

Pripažinta nugalėtoja ir apdovanota TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos, VPST ir VLKJS CK pereinamosiomis raudonosiomis vėliavomis devynios sąjunginės respublikos (tarp jų – Lietuvos TSR), nemažas skaičius autonominių respublikų, kraštų ir sričių, 99 miestai ir miestų rajonai (tarp jų – Vilniaus ir Šiaulių miestai); 220 autonominių apygardų ir kaimiškųjų rajonų (Lietuvos TSR – Kauno, Lazdijų, Panevėžio ir Varėnos rajonai); 1561 (Lietuvos TSR –

42) pramonės, gamybinio, mokslinio-gamybinio, tarpukinių, agropromoninio ir kitų susivienijimų, jų gamybos vienetų, įmonių, statybų, ūkių, tarybinio ūkių, mokslinio tyrimo, projektavimo, konstravimo ir kitų organizacijų bei įstaigų, aukštųjų mokyklų kolektyvai, iš jų 760 (Lietuvos TSR – 21) įrašoma į sąjunginę garbės lentą TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodoje.

TSKP CK, TSRS Ministrų Taryba, VPST ir VLKJS CK pavedė partiniams, tarybinėms, profsąjunginėms, komjaunimo ir ūkininkams organizacijoms ir visapusiškai išanalizuoti sąjunginio socialistinio lenktyniavimo dėl gamybos efektyvumo didinimo ir darbo kokybės gerinimo, dėl 1978 metų valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano sėkmingo įvykdymo rezultatus. Sutinkamai su uždaviniais, keliamais TSKP CK 1978 m. liepos ir lapkričio plenumų nutarimuose, TSKP CK Generalinio Sekretoriaus, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko draugo L. Brežnevo kalbose, parengti ir įgyvendinti konkrečias priemones, įgalinančias ge-

riau organizuoti socialistinio lenktyniavimą, kad kiekvienas darbo kolektyvas, rajonas, miestas, sritis, kraštas, respublika įvykdytų ir viršytų 1979 metų planą ir įsipareigojimus. Visur 1979 metais įdiegti Rostovo srities įmonių kolektyvų iniciatyvą „Dirbti be atsiliekančių“.

TSKP Centro Komitetas, TSRS Ministrų Taryba, VPST ir VLKJS Centro Komitetas karštai pasveikino sąjunginio socialistinio lenktyniavimo nugalėtojus ir pareiškė tvirtą įsitikinimą, kad visi šalies darbo žmonės, įgyvendindami istorinius partijos XXV suvažiavimo, TSKP CK 1978 metų liepos ir lapkričio plenumų nutarimus, dar aukščiau iškels visaliaudinio socialistinio lenktyniavimo dėl gamybos efektyvumo didinimo ir darbo kokybės gerinimo, 1979 metų planą bei įsipareigojimus ir penkmečio uždavinių sėkmingo įvykdymo vėliavą.

(TASS-ELTA)

Pasitinkant rinkimus

„Aukštakalni“ kolūkyje trisdešimčiai įvairių specialybių darbuotojų patikėtos garbingos agitatorių pareigos. V. Audickas, S. Medišauskienė, V. Gaukštaitė, J. Juozapavičius, A. Strolia, A. Pakšys ir kiti ūkio agitatoriai, kuriems vadovauja pirmininko pavaduotojas politiniam-auklėjamajam darbui Br. Rimkus, pasiskirstę pagal kaimus ar sodybas, neretai apsilanko pas rinkėjus. Jie sutikslina rinkėjų sąrašus, praveda pokalbius apie rinkimų sistemą, įvykusius džiugius pasiekimus gimtinėje nuo praėjusių rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą. Agitpunktą vedėja, kultūros namų direktorė J. Petronytė, padedant agitatoriams, skoningai apipavidalino agitpunktą. Rinkėjai čia gali susipažinti su išleisto sienlaikraščio numeriu, su draugo L. Brežnevo kūriniais. Visus sudomina paruošti aplankai su laikraščių iškarpomis, kuriose rašoma

Liaudies kandidatai

ALBERTAS MEILUS

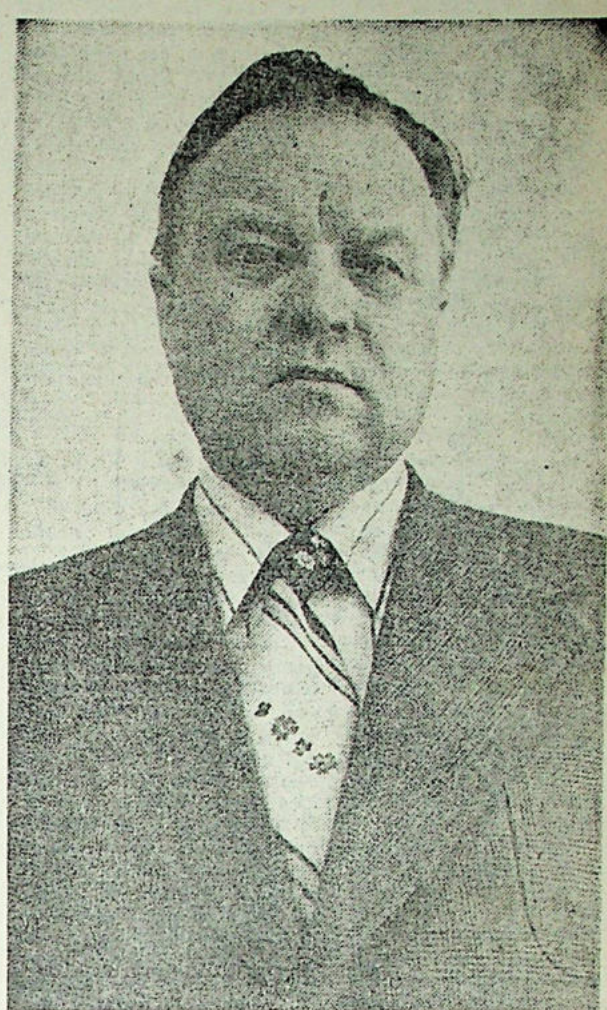
Albertas Meilus gimė 1925 metais Rokiškio rajono Cedasų miestelyje, valstiečio šeimoje.

Nuo mažų dienų Albertas dirbo savo tėvų ūkyje. Didžiojo Tėvynės karo metais kartu su tėvais padėdavo Zemaitės partizanų būriui. Išvadavus gimtinę iš okupantų, jis įstojo į Tarybinę Armiją, dalyvavo mūšiuose su vokiečiais fašistiniais grobikais. Demobilizavęs iš armijos 1950 metais, kurį laiką dirbo auklėtoju Vilniaus geležinkelio transporto mokykloje, vėliau – atsakingą komjaunimo ir partinį darbą kalno rajonuose. Aktyviai dalyvavo, organizuojant ir stiprinant kolūkius, mašinų-traktorių stotis.

1950 metais Alberto Meilaus gyvenime įvyko svarbus įvykis – jis buvo priimtas į Tarybų Sąjungos Komunistų partijos eiles.

Albertas Meilus 1956 metais buvo išrinktas tuo metu atsilikusio „Tiesos“ kolūkio pirmininku. Per dvidešimt su viršum metų dirbdamas pirmininku, A. Meilus užsirekomendavo kaip sumanus vadovas, geras kolūkinės gamybos organizatorius.

Daugelį metų kolūkis pasiekia gerų rodiklių. Prie to prisidėjo ir mokslinių rekomendacijų įdiegimas į gamybą, mechanizacijos plėtojimas, darbo našumo kėlimas. Per trejus dešimtojo penkmečio metus grūdinių kultūrų derlingumas ūkyje padidėjo nuo 29,8 iki 42,9 centnerio iš hektaro. Grūdų gamybos planas įvykdytas 125 procentais, padidimo valstybei – 150 procentu. Trejų penkmečio metų pieno gamybos užduotis įvykdyta 104,2, mėsos – 104,4 procentu. Gerokai viršyti gyvulininkystės produktų pardavimo valstybei planai. Vidutinis pieno primilžis iš

vlenos karvės padidėjo 480 kg palyginti su 1975 metais. Darbo našumas per tą laikotarpį padidėjo 42 procentais, rentabilumas – nuo 46,1 iki 50,4 procento. Nepalankiomis praėjusių metų oro sąlygomis kolūkis pilnai aprūpino fermas pašarais.

Albertas Meilus aktyviai dalyvauja visuomeniniame gyvenime. Jis yra partijos rajono komiteto narys, apylinkės Liaudies deputatų tarybos deputatas. Pelnė didelę kolūkiečių ir rajono dirbančiųjų pagarbą. Už kovinius nuopelnus

Didžiojo Tėvynės karo metais ir laimėjimus kolūkinėje gamyboje A. Meilus apdovanotas Lenino, Spalio revoliucijos, Raudonosios žvaigždės, „Garbės ženklų“ ordinais ir medaliais. Jam suteiktas garbingas Lietuvos TSR nusipelnusio žemės ūkio darbuotojo vardas.

Apygardos rinkimnė komisija įregistravo drg. Albertą Meilų kandidatu į deputatus Panevėžio kaimiškajame rinkiminėje apygardoje Nr. 243 rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybą.

MIŠKINIŠKIŲ AGITPUNKTE

„Ažuolo“ kolūkyje įsikūręs Miškininkų rinkiminės apylinkės agitpunktas, kuriame iki vėlumos negesta šviesos. Čia lankosi rinkėjai ir agitatoriai. Agitpunkte skaitomos paskaitos, surengiami pokalbiai apie šalies, respublikos, rajono ir savo ūkio pasiekimus, apie įvykusias džiugias permainas žemdirbių gyvenime. Agitpunktą vedėja L. Urbonienė pasirūpino, kad atvykę į agitpunktą rinkėjai galėtų plačiau susipažinti su rinkimų tematikos literatūra, su TSRS bei Lietuvos TSR Konstitucijų teiginiais, partijos XXV suvažiavimo, TSKP liepos bei lapkričio plenumų medžiaga. Agitpunkte yra pasiūlymų knyga, kurioje kiekvienas agitatorius, aplankęs rinkėjus, užrašo jų pasiūlymus-pageidavimus.

Miškininkų rinkiminėje apylinkėje aiškinamajam darbui organizuoti suteikta 16 agitatorių. Agitkolektyvo vadovas, pirminės partinės organizacijos sekretorius Juozas Radzevičius, saugumo technikos inžinierius Alfonsas Kapočius, ekonomistė Elvyra Stuklenė, buhalterė Birutė Valavičienė, priešgaisrinės apsaugos vėrininkas, liaudies kontrolės grupės pirmininkas Juozas Ragaišis, vyr. buhalterė Antanina Pretkuvienė ir kiti agitatoriai jau ne kartą lankėsi pas rinkėjus, juos supažindino su konstitucijos teiginiais, rinkimų pravedimo tvarka ir kitais klausimais.

Agitpunkte leidžiamas sienlaikraštis. Jame atspindi kolūkio žemdirbių laimėjimai, pasiekti per laikotarpį nuo rinkimų iki rinkimų.

Siuo metu agitatoriai tikslina sąrašus rinkėjų, kurie kovo 4-ąją dieną atvyks balsuoti už kandidatus į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus.

Vida Nargelienė
agitatorė

Kasdien po 100 tonų

Kiekvienam kaupiamųjų kultūrų hektarui K. Staro kolūkio žemdirbiai planuoja įterpti po 45 tonas organinių trąšų. Kadangi dėl neįprastai sunkių gamtinių sąlygų iš rudens tebuvo pamėšluota tik ketvirtadalis visų laukų, tad siekiami neįprastai dideli ūkio šeimnininkai dabar vsas jėgas skiria sparčiam organinių trąšų išgabenimui į kaupiamųjų kultūrų plotus, kur mėšlas kompostuojamas rietuvėse.

— Žemdirbiui nereikia įrodinėti, jog trąšos – aukštesnio derliaus švertas. Suprasdami šio reikalo svarbą, organinių trąšų kaupimo, išvežimo į laukus metui pradedant ruošti dar gruodžio mėnesį, – pasakoja augalų apsaugos agronomas Alfonsas Povilavičius

Siai dienai štariečių mechanizuota trąšų išvežimo brigada į rietuves jau yra sukrovusi daugiau kaip 10 tūkstančių tonų vertingų trąšų. Pastaruoju laiku tie darbai įgavo dar didesnę spartą. Mechanizatoriai Bronius Blauzdys, Stasys Bružas, Albertas Bernadyšius, Juozas Kmieliauskas, Aloyzas Ziukas dabar kasdien į laukus išgabena vidutiniškai daugiau kaip 100 tonų mėšlo. Spartų mechanizatorių triušą nemaža dalimi užtikrina ir iš gilių, mechanizacijai nepritaikytų tvartų rankiniu būdu trąšas šalinantys stropūs laukininkystės darbininkai Jurgis Jonelis, Juozas Mikalauskas, Adomas Ribokas, Antanas Bernadyšius bei kiti vyrai.

L. Valsys

B. Vytaitis

SIEKIS — KOPTI Į AUKŠTUMĄ

Sių metų viduryse „Lenino keliu“ kolūkiečiai žemdirbių kolektyvas pažymės savo prastą ir džiugią šventę — kolektyvus ukininkavimą trisdešimtmečio jubiliejų. Kai šią žinią dar kartą priminė į ataskaitinį-rinkiminį susirinkimą atvykusių kolūkiečių žemdirbiams ūkio vadovas Aleksandras Slavenskas, daugelio pagyvenusių žmonių veiduose galima buvo pastebėti savotišką džiugios išraišką: atvirai kalbant, šitiems darbo veteranams teko matyti įvykusias kaimo reikšmingesnes permainas, įveikti pirmuosius sunkumus, praminti takus jauniesiems, jų širdyse įskiepiant meilės žemei ir pagarbos duonai jausmus. O kai kolūkiečių pirmininkas ataskaitiniame pranešime pakreipė pokalbį apie 1978 metais nuveiktus žemdirbių kolektyvo darbus ir rūpesčius, susietus su duonos ir kitų laukuose išaugintų gėrybių dorojimu sunkiomis aplinkybėmis, tai dauguma besėdinčių salėje dar sykį galėjo įsitikinti, jog tik dėka ištvėrės ir atkaklumo, bedirbant sutartiniau, pavyko ir kelesnes klūti įveikti, ir net po 32,2 centnerio grūdų iš kiekvieno javų hektaro į aruodus supilti. Taigi, javų hektaras atidavė centnerių grūdų netgi didesnį derlių už 1977-aisiais gautąjį. Už tai trijų dešimtojo penkmečio metų grūdinių kultūrų derlingumo užduotis įvykdyta 107 procentais, o bendroji grūdų gamyba — 108 procentais. Pernykščiais metais žemdirbių kolektyvo įdėtas kruopštus darbas ir pastangos augalininkystės susilaukė ir deramo įvertinimo: susumavus socializmo rezultatus, rajono ūkių pirmoje ekonominėje grupėje, šio ūkio žemdirbiams atiteko pirmoji vieta ir jiems paskirta pereinamoji Raudonoji vėliava.

Todėl susirinkimo metu pagarbūs žodžiai ir įvertinimo susilaukė ne vien darbušaliai, sunkiuose užsiėmimuose ir juos įveikę kombainininkai Rimantas Kanišauskas, Algis Baronas, Kazys Sinkūnas, Bronius Kovas, bet ir tie mechanizatoriai, vairuotojai, sandėlių darbininkai, nuo kurių darbus, ritmingo triūso priklauso ir derliaus likimas, ir kokybiškesni pasarų atsargų sukaupimas. O pernykščių metų viduryse, pradėjus ankščiau ir organizuo-

ciau, negu įprasta, žienapjūtės darbus, laimėta buvo išties daug kas: siloso pasigaminta 2338 tonos, arba 500 tonų daugiau, negu 1977 metais, koncentruotų pašarų, šakniavaisių ir žolės miltų atsargos gyvulių šėrimui irgi gausesnės sukauptos. Tačiau susirinkime buvo išsakyta nemaža vertų dėmesio samprotavimų, jog tikslinga kuo daugiau ir šeiminkams kiau pašarą naudoti, nes dėl nepalankių pernykščio rudens gamtinių sąlygų pavyko paruošti kuklesnį ir prastesnės kokybės šiaudų kiekį. Pagal specializacijos kryptį ūkio šeiminkai, kaip ankstyvesniais metais, taip ir pernai nemažą rūpestį skyrė daugiamėčių žolių sėkloms ir linų auginimo reikalams. Bet daugiamėčių žolių sėklų pardavimo užduotį, esant sudėtingoms sąlygoms, pavyko įvykdyti tikrai motiejukų sąskaita. Auginti linai 110 hektarų lauke, nors ir davė nebologą — po 5,5 cent sėmenų ir apie 5 cent pluošto derlių, bet vis tik, kaip teigė kolūkiečių vadovas A. Slavenskas, gana sėkmingai įvykdytos tikrai sėmenų pardavimo užduotys. Gi linų šiaudelių kokybė dėl blogų gamtinių sąlygų ir neišvengto organizacinio darbo spragos smarkiai nukentėjo. Neatsitiktinai buvo siūloma išieiti ateičiai — didesnį kiekį linų realizuoti stiebeliais, nes ir pernai neįstengta į fabrikus jų pristatyti tiek, kiek buvo planuota užduotyse numatyta.

Ataskaitinio-rinkiminio susirinkimo eigoje nestigo dėkingumo ir pagarbos tiems gyvulininkystės fermų darbuotojams, kurie dirbo sąžiningai. Darbštumo ir kruopštumo pavyzdį rodė savo profesijos draugams darbo veteranai melžėjas Genė Banytė, Janina Banišienė, kurios iš kiekvienos prižiūrimos karvės pernai atitinkamai yra primelžusios jau po 4006—4132 kg pieno. Jau nebe pirmus metus garbėja respublikoje savo gražiais gamybiniais laimėjimais šio ūkio penimų galvių prižiūrėtojas Vytautas Sukys: pernykščiais metais jis pasiekė vidutinį kiekvieno prižiūrimo versio priesvorį per parą po 1065 gramus. Pa-

gyrimo žodžių susilaukė ir kiti fermose trūšiantys darbuotojai.

Ir vis tik susirinkime nestokota savikritiško, ateityje rūpestingesnio žvilgsnio ir apčiuopiamesnių pastangų reikalaujančio požiūrio. Galvijų fermose, pasirodo, reikliau ir sumaniau vertėtų organizuoti veislinį darbą, rūpestingiau pasitvarkyti pirminės apskaitos srityje, įsistatiti dar didesnę atsakomybę už profilaktinių gydymo priemonių įgyvendinimą čia dirbantiems veterinarijos darbuotojams.

Susirinkimo metu kalbėjęs vyr. zootechnikas A. Čižaus-

tary, arba jo darbo našumas, lyginant su 1977 metais, padidėjo beveik 15 procentų. Bet vis tik teko parduoduoti susirinkime tiems mechanizatoriams, kurie priekaištų susilaukė už darbo drausmės pažeidimus ar technikos netaisovimą.

Nebūna metų, kad pristigtų darbo „Lenino keliu“ kolūkiečių statybininkai. Statybos reikalams vien pernai panaudota 292 tūkstančiai rublių. Pastatytas modernus dispečerinis punktas, statomi technikos laikymui garažai, rekonstruojami senesni gyvulininkystės pastatai, pradėti modernaus technikos aptarnavimo punkto statyba. Neigalima lėšų ir gerų pastangų kolūkiečių gyvulių tvarkymui, būtinu sąlygų sudarymui. Kapitališkai atremontuotas kelias, įrengtas ūkio pagrindinis gyvenvietės su Juotkonių gyvenvietės išsifaliuota Vaitkūnų gyvenvietė. Tačiau apie šias reikšmingas permainas kalbant, susirinkime nuskambėjo ir nerimą keliančios aplinkybės: Anykščių TSO statybininkai pernelyg uždelė kolūkyje 1500 tonų talpos grūdų sandėlio statybą. Be to, ir žolės miltų agregato montavimo darbus lėtai vykdo anykštėnai — žemės ūkio aprūpinimo technikos rajoninio susivienijimo darbuotojai.

Anot kalbėjusio susirinkimo kolūkiečio vyr. agronomo A. Preibio, norint geriau paruošti ūkio produkciją pardavimui, tikslinga neatsiliekant beveik dvigubai išplėsti linų galvėnų džiovinimo punkto pajėgumą, kad jame galima būtų pradžiovinoti ir linų stiebelius, ir šiaudelius. Šio specialisto nuomone, šeiminkiškesnę pagarbą reikėtų skirti ir mineralinėms trąšoms, o tam vienintelė išeitis — statyti žloma trąšoms laikyti naują sandėlį.

Ataskaitiniame-rinkiminiam susirinkime ypač dalykiškai pokalbis kryo apie ūkio vystymo perspektyvas, apie svarius žemdirbių kolektyvo prisidėjusius socialistinius įsipareigojimus. Juk šiais metais šio kolūkiečio žemdirbių

šeima pasiryžusi supilti į aruodus apie 2144 tonas grūdų, gaunant iš kiekvieno javų hektaro ne mažiau kaip po 32,3 cent grūdų. Jų siekiai — gauti ne mažesni kaip po 455 cent pašarinių runkelių ir po 255 cent kukurūzų žaliųjų masės iš kiekvieno pasėlių hektaro derlinguma, pagaminti 1020 tonų šieno, 320 tonų žolės miltų, 2850 tonų siloso.

Ūkio gyvulininkystės fermų darbuotojai davė žodį — šiemet iš kiekvienos karvės primelžti po 3752 kg pieno, o penimų galvių priesvorį per parą pasiekti ne mažesni kaip 900 gr. Pašarų bazei sustiprėti svariu ramsčių taps Malaišos melioracijos projekto įsisavinimas, nes jau antrajame šių metų ketvirtyje numatyta čia įrengti 180 hektarų plote kultūrinės pievas.

Pritariamai žemdirbių sutiko naujienas, susijusias su mechanizacijos kiemo bazės išplėtimu ir kolūkiečių būtinų sąlygų gerinimu. Pagal sudarytą projektą numatyta artimiausiu metu pastatyti ir įrengti techninį aptarnavimo punktą, naujus garažus traktorių laikymui, jau šiemet pastatyti keturių butų gyvenamąjį namą ir keletas individualius gyvenamuosius namus. Perspektyvoje planuojama įrengti gyvenvietėje 16 Alytaus statybos kombinato pagaminamų namų, iš kurių 5 bus atiduoti naudojimui jau 1980 metais. Buvusios aštuonmetės mokyklos patalpose bus įrengta valgykla ir vaikų darželis.

Apie gyvulininkystės produktų, ypač kiaulienos vystymo realias galimybes, apie pribrendusį būtinumą statyti kolūkyje naują kiaulidžių kompleksą ir kitų vertingų pasiūlymų susirinkimo metu pateikė kalbėjęs LTSR Aukštaišiosios Tarybos deputatas, Juotkonių kaimo fermos padalinio vadovas J. Stukas ir kiti dalyviai.

Nemažai grupei kolūkiečių darbuotojų, sulaukusių pensinio amžiaus, susirinkimo iškilnėse buvo įteikta „Darbo veterano“ medaliai, o darbo pirmūnams — socialistinio lenktyniavimo ženklai.

S. Venckus

Aple meną ir religiją

Praejus ketvirtadilį Centrinės bibliotekos jaunimo sektoriaus suruošė miesto pirminių komjaunuolių organizacijų komjaunuoliams ponia kalbą apie meną ir religiją. Pokalbyje dalyvavo „Zinios“ draugijos lektorė. Antros vidurinės mokyklos mokytoja J. Masytė. Komjaunuoliai turėjo progos susipažinti ir plačiau sužinoti apie Rubenso, Rafaelio, I. Repino, V. Perovo meno kūrinius. Buvo išsiaiškinta daug įdomių ir rūpimų klausimų.

Popietės metu miesto pirminių komjaunuolių organizacijų komjaunuoliai susipažino su bibliografinę knygų apžvalgą „Gyvenimo tiesa ir religija“. Renginio metu vėlė knygų paroda „Meno pasaulyje“.

J. Saulienė

UŽ PAVYZDINGĄ TARNYBĄ

Kasmet nemažas būrys jaunųjų anykštėnų išvyksta atlikti garbingiausios pareigos Tėvynei — tarnauti Tarybne Armijai bei Karinė Jūrų Laivyną. Patiemis stipriausiems kariams bei jų reiklams yra suteikiamos atostogos. Štai, Naujuosius metus gimtinėje šventė kurkietis vyresnysis jūrelvis Viadas Šapala, gvardijos eilinis iš Kavarsko apylinkės Jakubavos kaimo Rimanas Paliulis, jaunesnysis seržantas Alvydas Norgėla iš Skiemonių apylinkės. Desiukiškių kaimo, grandinis Rimantas Danyla iš Traupio apylinkės. Repšėnų kaimo, Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio Vozgėlių kaimo gyventojams Jurkštaičiams Naujieji metai buvo taip pat dvigubai šventė: atostogų į gimtinę sugrįžo du kariai — dvynukai Laimis ir Bronius Jurkštaičiai.

Šiais metais už nepriekaištingą tarnybą atostogos buvo suteiktos anykštėnui eiliniui Rimantui Andrijauskui, levaniškiečiui vyresniajam jūreiviui Rimui Birbilui ir kitiems.

B. Vytaitis

Nors K. Staro kolūkyje dvi statybininkų brigados jungia tik dešimt žmonių, tačiau darbų vyrai atlie-

ka gana daug. Statybininkai ypač gerai darbuojasi rekonstruojant gyvulininkystės fermas. Štai Nakonių sektoriuje rekonstravus veršildę, padaugėjo vietų, pagerėjo darbo sąlygos šėrimams. Dabar statybininkai rekonstruoja karvėdę Milai-

kiškių gamybiniam sektoriuje.

NUOTRAUKOJE: (iš kairės į dešinę) pirmajonys statybininkai Stasys Tamašauskas, Bronius Vizbaras, Stasys Radzevičius ir Stasys Bielis.

Vyt. Bagdono nuotr.

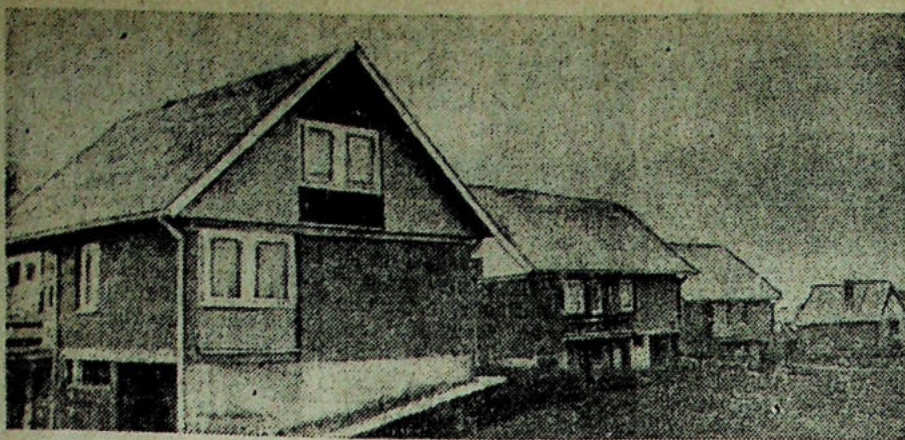
KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1979. II. 15

ŽINIOS

APIE BENDRĄ PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS PER PARĄ 1979 m. vasario 5—12 DIENOMIS, LYGINANT SU PRAEJUSIŲ METŲ TUO PAČIU LAIKOTARPIU

Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg per parą	+,- lyginant su 1978 m.	Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg per parą	+,- lyginant su 1978 m.
Svėdasai	107	8,0	+0,6	„Gegužės pirmoji“	95	6,6	-0,4
Jakšiškio t. ūkis	107	6,9	+0,3	„Gimtoji žemė“	95	6,0	-0,3
„Anykščių šilėlis“	105	8,6	+0,5	Naujasodžio t. ūkis	95	5,3	-
Kurkliai	105	8,3	+0,2	K. Staro	93	6,1	-0,6
„Pirmyn į komunizmą“	103	7,7	+0,3	Raguvelės t. ūkis	92	5,9	-0,2
„Lenino keliu“	102	7,4	-0,2	„Ažuolas“	90	6,4	-0,7
„Nevėžis“	102	7,3	+0,2	„Gintaras“	88	6,4	-0,7
„Vienybė“	100,9	3,9	-1,4	Staškūniškio t. ūkis	86	7,7	-1,2
„Ateitis“	100,4	7,1	+0,5	„Puntukas“	84	6,3	-1,3
„Atžalynas“	99,8	6,4	-0,6	„Aušra“	83	6,1	-1,3
„Svyturys“	99,4	8,1	-0,2	„Už taiką“	83	4,3	-1,1
Andrioniškis	99,3	6,3	-0,1	„Aukštakalnis“	80	5,7	-1,4
M. Melnikaitės	99,3	5,1	+0,1	Cerniachovskio	76	5,7	-1,9
Levaniškis	99	7,1	-0,2	Surdegis	71	4,1	-1,9
Sodininkystės t. ūkis	97	8,9	-0,7	Aknystų pagalb. ūkis	70	6,1	-3,5
Elmininkų eksp. ūkis	97	8,3	-0,1	RAJONE:	94	6,6	-0,4
Skiejonys	96	6,0	-0,3	Anykščių rajono valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis			

Gražių Alytaus eksperimentinio namų statybos kombinato skydinų namų eilė išsi-
rkiavo Svėdasuose. Butuose su patogumais įkurtus atšventė kolūkiečio Albino St-
piņo, gyvulininkystės darbuotojo Petro Raišio, kultūros namų meno vadovės Onutės
Jėckienės ir kitos šeimos. Panašūs namai iškilo ir kituose ūkiuose. Per du metus ra-
jone buvo pastatyta 30 surenkamųjų namų. Neperšieniamai po keletą tokių namų iš-
augo „Gegužės pirmosios“, „Nevežio“, „Atžalyno“ kolūkiuose.

Vyt. Bagdono nuotraukoje: Alytaus ENSK surenkamieji namai Svėdasuose.

BĖK BĖK, ŽIRGELI...

Visiems įsiminė žaliame gamtos lone pasirodę savi-
veiklininkai: Niuronų kaimo
kelio atlojantys naktigonai,
su kvapniais šieno pilnomis
koromis pravažiuojantys
šienpjoviai, ant eiklaus žir-
go kvieslys, lineikomis, ra-
tais atidarėję vestuvinin-
kai... Atrodė, kad ir jų dai-
nuojamos liaudies dainos
šioje aplinkoje skamba nuo-
širdžiau, įtaigiau negu tarp
salės sienų... Visa tai regė-
jome vasarą, pirmojo etno-
grafinio renginio „Bėk bėk,
žirgeli“ metu.

Užbaigdamas savo epochą,
ilgus šimtmečius artojo gy-
venimą ir buitį lydėjęs žir-
gas atėjo į žemdirbių šven-
tes, suteikdamas joms nau-
jas spalvas ir naujas nuotai-
kas.

Ar nesinagu šiame techni-
kos, mašinų amžiuje, nors
per šventes, kai niekur ne-
skubame, pajusti, kaip po ro-
gių pavažomis gurgžda snie-
gas, žvelgti į snieguotas pa-
vieškelės pušis ir klausytis,
kaip baltoje miško tyloje nu-
skamba žvangulių tilindžia-
vimas?

Jis pripildė ir Anykščių
miesto gatves, prie langų, į
kiemus išvadino anykštėnus,
kai daugiau kaip trisdešim-
ties rogių, važių kolona, ve-
žanti Lašininį ir Kanapinį,
Senį Sali ir Snieguolę, įvai-
rius persirengėlius ir muzi-
kantus, pravažiavo A. Bara-
nausko aikšte, nusitęsę J. Bi-
liūno gatve.

Anykščių apylinkėje su-
ruošta „Bėk bėk, žirgeli“ žie-
mos šventė ne vienam jos da-
lyviui paliko malonius įspū-
džius jau pačiu pasivažinė-
jimu rogėmis iš Anykščių į
Niuronis. Atvykusius sutiko
kai tris lauzai, liepsnojančius
baltame sniego lone, preky-
bininkų iškepti šašlykai ir
saldūs „žirgeliai“.

Dar tik geras pusmetis,
kai čia atidarytas Arklio mu-
ziejus, o jau antra daržinė
pilna eksponatų. Žiemos
šventės proga Niuronyse bu-
vo suruošta XIX a. pabaigos
ir XX a. pradžios mūsų res-
publikos važiuavimo priemo-
nių paroda. Žiurovai pamatė
lineikas, bričkas, vežėčias,
važius, roges, rozvalinas,
kokiomis važinėjo Aukštaiti-
joje ir Dzūkijoje, Zemaitijoje
ir Suvalkijoje. Ypač tipiškas
savo etnografinė zonai va-
žiavimo priemonės į parodą
atgabeno Zemaitijos atstovai,
Plungės rajono „Socialisti-
nio kelio“ kolūkio žemdir-
biai. Zemaitijai šioje parodo-
je buvo pripažinta pirmoji
vieta. Antroji atiteko Aukš-
taitijai, kuria atstovavo dau-
giausia Anykščių rajone su-
rasti eksponatai. Vilniuje ir
kituose miestuose naudotas
keleivių pervežimo priemo-
nes eksponavo LTSR Isto-

rijos-etnografijos muziejus.
Etnografės J. Lančiuskaitės
paruoštas nuotraukų sten-
das supažindino ne tik su
senosiomis Lietuvoje važia-
vimo priemonėmis, bet ir su
atskirų etnografinių zonų
arklių kinkymo įvairove.

Kaip vasarą vykusiame
renginyje Arklio muziejaus
ekspонатus papildė senovi-
nio važiuavimo lineikonis,
vežėčiomis, karietomis kon-
kursas, taip dabar žiemos
šventės metu tarytum paro-
dos tęsinys buvo važiuavimo
rogėmis, rozvalinomis, va-
žiiais paradas. Ypač gražiais,
naujai perdažytais, gėlėmis
išmargintais važiais į šven-
tę atvyko „Atelies“ kolūkio
žemdirbiai Alfonsas Karo-
sas ir Bronius Uturis. Al-
fonsas Karosas tapo žiemos
šventės lenktynių nugalėto-
ju. Su žirgu „Aidu“ jis grei-
čiausiai apvažiavo trasą.

Daugelis parodo dalyvių
spalvingomis, namie austi-
mis gumomis papuošė savo
važius ir roges, kaspais
apkaisė arklius, jie visi bu-
vo padabinti žvanguliais.
Tai pagirtina. Tačiau ne vie-
nas važiuotojas, ruošdamas
są j šventę, pamiršo bent
jau nušukuoti arkli... Tai
gadino estetinį šventės vaiz-
dą. Senovinio važiuo-
jimo konkurso teisėjas architek-
tas V. Gabriūnas ne vienam
važnyčiotojui reikė pastabą,
kad arklys nepakaustytas,
netaisyklingai pakinkytas...

Malonu buvo gėrėtis eik-
liais Elmininkų bandymų
stoties eksperimentinio ūkio,
„Lenino kelio“, „Gimtosios
žemės“ kolūkių ristiūnais, ku-
rių šeimininkams neteko
rausti dėl savo globotinių
išvaizdos. Deja, dėl gilaus
sniego trasoje bėgūnai ne-
galėjo išvystyti tikrų lenk-
tynių.

Pasivažinėjimas tilindžio-
jant žvanguliais vyko ant-
rają žiemos šventės dieną.
Tačiau nemažiau įspūdinga,
gal net ir turiningesnė savo
renginiais buvo pirmoji žie-
mos šventės diena, iš res-
publikos bandymų stočių
eksperimentinių ūkių sukie-
tusi Arklio muziejaus rėmė-
jus, iš Vilniaus, Kauno ir
kitų miestų bei rajonų suva-
dinusi muziejaus larybos na-
rius. Dalyviškame pokalbyje
apie muziejaus tolimesnio
plėtimo ir vystymo perspek-
tyvas pranešimą padarė mu-
ziejaus iniciatorius prof. P.
Vasinauskas. Daug įdomių
minčių pasakė Veterinarijos
akademijos docentas V. Ba-
rauskas. LTSR Ministrų Ta-
rybos Melioracijos ir kaimo
gyvenviečių statybos sky-
riaus vedėjas V. Rupas, Dot-
nuvos žemdirbystės institu-
to eksperimentinio ūkio di-
rektorius V. Putvinskis,
LTSR Paminklų apsaugos ir

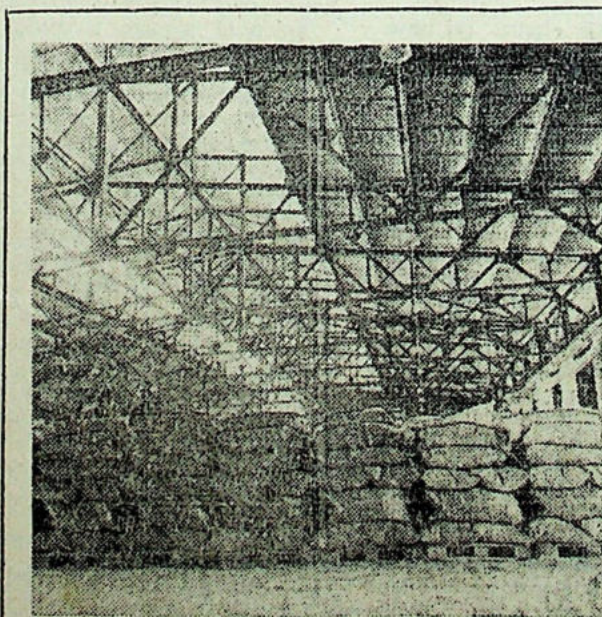
kraštotyros draugijos pirmi-
ninko pavaduotojas K. Rač-
kauskas. Gamtos apsaugos
draugijos respublikinės tary-
bos pirmininko pavaduotojas
J. Stasinas, LTSR Istorijos-
etnografijos muziejaus sky-
riaus vedėja S. Bernolienė ir
daugelis kitų svečių ir
anykštėnų.

Žiemos šventės „Bėk bėk,
žirgeli“ proga Anykščių kul-
tūros rūmuose buvo atidary-
ta Dailės muziejaus fonduo-
se saugomų kurinių paroda
arklio tema. Anykštėnai ir jų
svečiai gėrėsi grafiku A.
Skirutyte, J. Kuzminsko
darbais liaudies dainų moty-
vais, ekspresyviais S.
Džiaukšto, A. Gudaičio dro-
bėmis, J. Kėdainio, I. Kan-
čiausko skulptūromis ir kitų
grafikų, tapytojų kuriniais.

Pirmąją žiemos šventės
dieną Anykščių kultūros rū-
muose buvo parodytas doku-
mentinis kino filmas „Ar
nuneši mane jauną...“, pas-
akojantis apie LTSR nusipel-
niusio agronomo, profes-
oriaus P. Visanausko kelionę
arkliu po mūsų respubliką.
Įspūdingą koncertą atliko G.
Vaišnoraitys vadovaujamas
LTSR Žemės ūkio ministeri-
jos liaudies choras „Dobi-
las“. Vakare anykštėnų sve-
čiai dalyvavo nuotaikingoje
vakaronėje.

Reikia tikėtis, kad pirmą
kartą vasarą ir žiemą Anyk-
ščiuose vyksusi šventė „Bėk
bėk, žirgeli“ taps tradicine.

M. Telksnytė

Kėdainių chemijos gamykloje pernai buvo rekon-
struota stambi amososo gamybos technologinė linija. Ji
kasmet tieks laukų darbininkams 165 tūkst. tonų
trąšų — dvigubai daugiau, negu prieš rekonstrukciją.
Siemel rekonstruojama antra tokia linija. Darbai,
kaip pernai, vykdomi neatitraukiant ceche gamybos.
NUOTRAUKOJE: paruošti išsiuntimui granulizoto
amososo paketai. M. Baranausko (ELTA) nuotr.

„Popieriniai“ pensininkai

Kai susibūrimo metu, už-
stalėje besėdint, nuo svaigi-
nancio gėrimėlio ne vienam,
kaip sakoma, atsirišo liežu-
vis, drąsos įgavęs Alfonsas
Barčys pradėjo porint savo
kaimynams:

— Nemokat jūs nei vie-
nas gyventi. Dirbat, plušat,
sveikatos negailit. O aš, va,
ir sveikata nesiskundžiu, ir
pensiją jau dešimtį metų
gaunu.

Barčio žodžiais susidomė-
jo kaimynai, užstalėje besė-
dintys. Tikrai Alfonsas Bar-
čys gauna pensiją, ir ne bet
kokią, o senatvės pensiją,
nors amžiumi atrodo gerokai
jaunesniu...

Po tos atmintinos sueigos
ir įsimintinų Alfonso Barčio
skiemoniečiams parūpo ir
patiemis išmoki taip „gyven-
ti“. Todėl su reikalu, kaip
galima, nesulaukus atitinka-
mo amžiaus, gauti senatvės
pensiją, ne vienas pabandė
kreiptis į rajono Socialinio
aprupinimo skyrių. Šio sky-
riaus darbuotojai nusprendė
šito paklausti paties Alfonso
bei jo brolio, irgi pensininko
Jono Barčio.

— Gimiau 1905-aisiais, —
išpyškino Jonas. — Esu tei-
sėtas Elenos ir Julijono Bar-
čiu sūnus, gimęs po jų san-
tuokos.

— O aš vieneriais metais
vėliau, — atsako Alfonsas.
Ir pasipiktinęs priduria: —
Juk ne aklis esate, matote
mūsų dokumentus.

Jonas ir Alfonsas Barčiai

jautėsi įskaudinti, įžeisti.
Laikėsi išdidžiai ir netgi su
pikta pašaipa atsakydavo į
klausimus.

Tik yla iš maišo nelrako
išlįsti. Tiesa, Anykščių raji-
no Socialinio aprūpinimo
skyriaus vedėjui Vladimir Ker-
nagiui ir rajono Vidaus rei-
kalų pasy stalo viršininkei
Emilijai Kilienei bei kitiems
darbuotojams teko sugaišti
beveik pusmetį, įvairiems
susirašinėjimams sunaudoti
nemaža popieriaus.

Ieškodami tikslios Jono
Barčio gimimo datos, res-
publikinio Civilinės metrika-
cijos archyvo darbuotojai
pervertė ne tik 1905 metų,
bet ir dar kelerių metų do-
kumentus. Sarašuose Jono
Barčio pavardė neliūgavo.
Apie tai archyvo skyriaus
viršininkas G. Butrimas raš-
tu Nr. 53 B/2335 atsakė:
„Pažymima, kad Barčio Jo-
no, gimusio 1905 m., akto
įrašo 1902—1908 metais
Skiemonių bažnyčios metri-
kacijos knygoje nėra...“.

Nesurado vilniečiai kny-
gose ir Alfonso Barčio pa-
vardės. Bet užtai Anykščius
pasiekė vieno dokumento
nuorašas, kuriame juodu ant
balto buvo parašyta, kad
Barčys Julijonas ir Elena
Krikštaponytė susituokė
Skiemonių bažnyčioje 1911
metų vasario 20 dieną, apie
ką buvo padaryti atitinkami
įrašai dokumentuose. Tokiu
būdu pradėjo aiškėti ir tik-
rieji Jono ir Alfonso Barčių
gimimo metai.

Ir kai šiuos dokumentus
išvydo broliai, net žado ne-
teko. Jonas pats prisipažino,
kad gimęs ne 1905-aisiais,
bet 1914 metais. Alfonso gi-
mimo metai ne 1906, bet
1912-ieji.

Nenorėjo prisipažinti su-
klautojės asmens dokumen-
tus ir ištaises gimimo me-
tus ir Stasys Barčys. Tikrai
kaip įrodymą pateikęs atitin-
kamus dokumentus, trečias
brolis prisipažino, kad iš tik-
rųjų jis gimęs 1927 metais,
o ne 1929 metais, kaip kad
buvo įsirašęs pase.

Suklautojė savo asmens
dokumentus broliai Alfonsas
ir Jonas Barčiai — du „po-
pieriniai pensininkai“, iš val-
stybės neteisėtu keliu nuo
1968 metų sausio mėn. 1 die-
nos (kada jiems buvo paskir-
tos senatvės pensijos) gavo
artį 6000 rublių. Už tokį
poelgį „gudročiams“ dabar
tenka pelnytai atsakyti ir
gautus pinigų valstybei
grąžinti. Neteisėtai gautus
pinigus teks grąžinti ir Jono
Barčio žmonai Adelei Bar-
čienei, kuri taip pat netei-
sėtai panoro pasisidinti.

Kad ir kaip skiemoniečiai
Barčiai stengėsi nusplėsti sa-
vo tikruosius gimimo metus,
kad ir kaip išdidžiai molavo
savo pasais rajono Socialinio
aprupinimo skyriuje, kad ir
kaip guodėsi, kad nieko dau-
giau apie juos jokie doku-
mentai neatskleis — teisybė
vis tiek nugalėjo.

Vyt. Bagdonas
„K. d.“ koresp.

APDRAUSKIME VAIKUS

Pagal veikiančias valstybi-
nio draudimo taisykles, vai-
kų tėvai bei giminaičiai gali
sudaryti vaikų draudimo su-
tartis 300, 500 ir 1000 rub.
sumai. Šios sutartys sudaro-
mos vaikams nuo jų gimimo
dienos iki 15 metų ir 6 mėn.
amžiaus. Jei vaikui yra ne
daugiau kaip 8 metai, jį ga-
lima apdrausti sutrumpintu
10 metų terminu.

Sudarant vaiko draudimo
sutartį, jo amžius nustatomas
metais: mažiau kaip 6 mėn.
laikas neskaičiuojamas, o 6
mėnesiai ir daugiau laikomi
metais. Gi jei draudžianty-
sis vaiką asmuo nori, kad
draudimo terminas sueitų
ankščiau, negu apdraustam
vaikui sukaks 18 metų, tai,
nustatant vaiko amžių, ma-
žesnis už 6 mėnesius laikas
taip pat laikomas pilnai
metais. Vieno vaiko naudai

galiama sudaryti keletą drau-
dimo sutarčių.

Draudimo suma išmokama
suejus sutarties galiojimo
terminui. Jei dėl nelaimingo
atsitikimo arba dėl susirgi-
mo pavasario-vasaros erkinio
encefalitu pastoviai sutrinka
vaiko sveikata, tai išmokama
draudimo suma, kurios dydis
atitinka pastovaus sveikatos
sutrūkimo procentui. Jei
draudimo sutarties galiojimo
metu vaikas miršta, tai iš-
mokama 200 rub. pašalpa ir
grąžinami visi įmokėti drau-
dimo įnašai.

Draudimo įnašų dydis pri-
klauso nuo draudimo sumos,
vaiko amžiaus, draudimo ter-
mino ir įnašų sumokėjimo
trukmės. Pagal vaikų drau-
dimo sąlygas, draudimo įna-
šus galima mokėti per visą
draudimo laiką, per sutrum-
pintą laiką arba ir iš karto
už visą draudimo laiką. Pa-
vyzdžiui, jeigu draudžiame
500 rub. sumai 2 metų am-
žiaus vaiką, tai draudimo
trukmė bus 16 metų (iki vai-
kui sukaks 18 metų), ir
norime įnašus mokėti per
visą draudimo laiką, tai kas
mėnesį teks įmokėti 2,46 rub.
Jei draudžiame 300 arba
1000 rub. sumai, tai, esant
toms pačioms sąlygoms, kas
mėnesį teks mokėti 1,50 rub.
arba 4,91 rub. Kuo trumpes-
niam laikui draudžiame vai-
ką, tuo mėnesinis draudimo
įnašas yra didesnis, nes vi-
są draudimo sumą tenka
įmokėti per trumpesnę laiką.
Pav., draudžiant 12 metų
vaiką 1000 rub. draudimo
sumai, kas mėnesį jau rei-
kia įmokėti po 7,32 rub. ir
t. t.

Jeigu vaikui yra ne dau-
giau kaip 8 metai, kaip jau
minėta, jį galima apdrausti
sutrumpintu 10 metų termi-
nu. Šiuo atveju draudžiant,
sakykime, 300 rub. sumai, kas
mėnesį tenka mokėti draudi-
mo įnašą 2,53 rub., jei drau-
džiama 500 rub. sumai —
4,21 rub. ir jei 1000 rub. —
8,41 rub.

Bet draudimo įnašus gali-
ma sumokėti iš karto ir už
visą draudimo laiką. Jei

draudžiame vaiką, kuriam
dar nėra sukakę 8 metų
amžiaus, 10 metų draudimo
terminu ir įnašus įmokame
iš karto, tai draudžiant 300
rub. sumai reikia sumokėti
255,30 rub., draudžiant 500
rub. sumai — 425,50 rub. ir
draudžiant 1000 rub. sumai
— 851 rub. Pasibaigus drau-
dimo terminui, vaikas gaus
visą sutartyje pažymėtą su-
mą, taigi 300, 500 ar 1000
rub., priklausomai nuo to,
kokį sumai jis apdraustas,
ir priedo nustatytą procentą
nuo įmokėtos sumos už visą
draudimo laiką.

Jei vaikas draudžiamas
terminu nuo 3 iki 18 metų
(priklausomai nuo vaiko
amžiaus draudimo sutarties
sudarymo metu) ir įnašas
įmokamas iš karto, tai drau-
džiant iki 6 mėn. amžiaus
vaiką 300 rub. sumai, tenka
įmokėti 205,50 rub., 500 rub.
sumai — 342,50 rub. ir 1000
rub. sumai — 685 rub. Gi
jei iš karto norime sumokėti
įnašą už 1000 rub. sumai
draudžiamą 6 metų amžiaus
vaiką, tai tenka mokėti jau
808 rub. ir t. t. Taigi, juo
ilgesniu terminu draudžia-
me vaiką, tuo mažesnis pin-
gu sumą tenka mokėti, ir juo
trumpesniu terminui — tuo
didesnė.

Vaikų draudimo sutartis
gali sudaryti jų tėvai, sene-
liai, giminaičiai.

Sudarydami savo vaikų,
anukų, giminaičių draudimo
sutartis užtikrinsime, kad,
sulaukęs 18 metų amžiaus,
žengdamas pirmuosius sava-
rankiško gyvenimo žings-
nius, mūsų apdraustasis
gaus materialinę paramą
tuomet, kai ji jam reikalin-
giausia.

Draudimo įnašus galima
įmokėti draudimo agentui,
arba atsisakant pagal dar-
bavietės buhalteriją. Vien-
kartinį įnašą už visą drau-
dimo sutarties galiojimo
laiką galima sumokėti tik
grynais pinigais valstybinio
draudimo darbuotojui, kuris
išduoda atitinkamą kvitą.

I. Arūnas

Neatidėliotini darbai

Apie tai, kaip sunki ši žiema žvėreliams, kalbėti nebėtena. Miškų laukynėse, lapuočių medynuose sniego tiek, kad ir žmogui kai kur beveik nebeįmanoma praeiti. O ką kalbėti apie laibakoję stirnaitę, klimpstanciją į puru sniegą iki pat nugaros?

Kaip ir visuomet sunkiomis žiemomis, taip ir šiemi didžiausią sunkumą sudaro pašarų pristatymas į žvėrių šėrimo vietas. Į nuo kelių nutolusius miško kvartalus jau sunku ir arkliai privažiuoti. Tad išvežant pašarus jau praktiškai nebeįmanoma išsiversti be ūkių galingos technikos pagalbos.

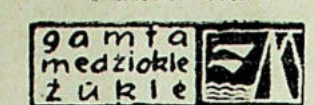
Kokie pašarai šiuo sunkiausiu laikotarpiu efektyviausi, išsaugant žvėris? Tai, visų pirma, sultingieji pašarai: bulvės, runkeliai ir iš dalies silosos. Ir vienu, ir kitu nemažai susikaupia ūkuose, perrenkant naminių gyvulių šėrimui skirtas bulves ir runkelius, imant iš tranšėjų silosą. Reikia, kad medžiotojų būrelių valdybos turėtų pakankamai tvirtus ryšius su ūkių vadovybėmis, galėtų panaudoti tokius pašarus žvėrelių šėrimui. Juk iš praktikos žinoma, kad naminiams gyvuliams nebetinkamos bulvės ir šakniai, vaisiai žvėrių noriai suėdami.

Antras labai svarbus pašaras stirnoms, elniams, briedžiams ir kiškiams — tai minkštųjų lapuočių medžių žievė ir ūgliai bei pumpurai. Su šiuo pašaru žvėrelis gauna visus jam būtinus vitaminus, pakankamai vandens ir mineralinių medžiagų, kas padeda jam išlaikyti energiją ir atsparumą sunkių žiemos laikotarpiu prieš įvairias ligas. Valstybinuose miškuose dabar daug kur vyksta kirtimai. Tačiau kirtavietės išdėstytos po mišką netolygiai ir jų tuo tarpu jau nepakanka, kad išsimaitintų visi žvėrys. Todėl Miškų ūkio administracija davė parėdymą girininkams, o pastarosios eiguliams kvartaluose, kurie nutolę nuo kirtavietės, nukirsti po tam tikrą kiekį drebulių, kad jų šakų žievė ir ūgliai bei pumpurai būtų papildyti pašaru ištekliai. Atliekant šį darbą, labai svarbu, kad medžiotojų būrelių vadovai pareikštų girininkams ir eiguliams, kur, jų nuomone, labiausiai reikalinga nuleisti medžius. Reikalas tas, kad miškininkai linę nuleisti drebulės ten, kur medieną bus lengviausia sudoroti pavasarį, o medžiotojų būrelių vadovai, valdybų nariai eile atvejų tiksliau žino stirnų ir elnių koncentracijos vietas žiemą. Geriausia, žinoma, būtų, jei drebulės būtų kertamos maždaug kvartalinėmis linijomis susikirtimuose. Bet viena, ne visur tokiose vietose yra pakankamai kirstinių drebulynų, o antra — daug kur tokios vietos bus tiesiog neprivažiuojamos, kai reikės iš ten ištraukti nukirstus medžius. Tad, parinkimas, kur reikia kirsti medžius, kad jie būtų arčiau žvėrelių žiemos koncentracijos vietų ir nebūtų pažeidžiami miškų ūkio interesais, turi didelę svarbą ir turi vienodai rūpėti tiek miškininkams, tiek medžiotojams. Juk tik tamprus, dalykiškas

jų bendradarbiavimas gali duoti ir duos laukiamus rezultatus žvėrelių išsaugojimo klausimu.

Kiek drebulių reikėtų nukirsti vienoje vietoje, kad jos tikrai sudarytų pakankamą papildomą pašarą? Reikia manyti, kad ne mažiau, kaip 8–12 vienetų. Šis darbas, kas jį bedirbtų — eigulis ar miško kirtėjas — yra sunkus ir gana nenašus, nes kirsti reikia tik parinktus neperspektyvius medžius, kirtimo vietas labai nutolusias viena nuo kitos. Todėl bus teisinga, jeigu kažkurio mastu už šį papildomą darbą miško kirtėjams atsilykėtų medžiotojų būrelių.

bet ten, kur padėjome šieno, nuleiskime drebulę ar blindę, padėkime dėžutę bulvių ar runkelių. Žvėris paragaus ir vieno, ir kito. Su šienais jis gaus tam tikrą pašarinių vienetų kiekį, o grauždamas medžio žievę, runkelį ar bulvę — pakankamai šieno trūkstantį medžiagų, vitaminų, vandens ir t. t. Žodžiu, jis gaus ne bado, o pilnavertį pašarą davinį ir pakels sunkios žiemos negandus.

Be to, aukštašiliuose, ypač Romulavos ir Simonių girių masyvuose, būtina nustumdyti sniegą. Viržiai taip pat geras žaliasis pašaras žvėrimis.

Čia kalbėjome apie žolėdžius žvėrelius. Bet ne ką lengviau ir šėrimams. Tiesa, kai kur laukuose liko nenupjauto vasarojaus plotelių, nenurankiotų po nukasimo bulvių. Tai labai svarbus pašarų rezervas šėrimams. Ir dabar akivaizdžiai matome, kad būtent tokie laukai šėrimui intensyviai lankomi. Sniego danga suaugusiems šėrimams didelės bėdos nesudaro.

bet vlen šito nepakanka, tuo labiau, kad kai kur yra sumedžiotos jauniklių bandos vedžiojusios patelės, o likę vien jaunikliai. Giliaame sniege jie nepajėgia prasiminti beveik kasdien užpustomų takų ir priversti maitintis ten, kur dienoje — miške. Suprantama, kad vien knaisiodami raistelius ir pabalius jie neišsimaitins. Būtinai tuoj pat į jų laikymosi vietas nuvežti bulvių, runkelių, grūdų atliekų. Tik taip išsaugosime jauniklius šėrimams, užtikrinsime medžioklės ūkio interesus atitinkančių šėrimų tankumą mūsų miškuose.

Dabar jau tiksliai žinome, kur laikosi kurapkos. Tad galime atsisakyti be galo daug pristatytų slėptuvių-lešyklų ir dalį jų perkelti kur jos tikrai reikalingos.

Kaip jau minėtą, dabar be traktoriaus nuo pagrindinių kelių toli nenuvažiuosi. Gi žvėrimis pašarą reikia pristatyti ne ten, kur jį maitys kiekvienas praeivis, o ten, kur laikosi žvėrys. Išspręsti šį klausimą tegalima tik su ūkių pagalba. Ir reikia pasakyti, kad ūkių vadovai mielai prisiima didelę kovos su „Baltuoju badu“ našta. Jau daug padarė faunos globos

klausimų Elmininkų eksperimentinio ūkio direktorius A. Puodžiukas. „Aukštakalnio“ ir K. Staro kolūkių vadovai A. Ruplys, P. Laužikas, šių ūkių vadovaujantieji darbuotojai A. Strolia, V. Butkevicius, Z. Pakšys, A. Eiva ir kt. Jie, o taip pat Raguvėlės tarybinio ūkio direktorius J. Neliubšis visas liekančias po perrinkimo bulves, runkelius, grūdų atliekas kaupia ir išveža ne tik į tuos miškus, kur jie medžioja, bet taip pat padeda išsaugoti launą Juostininkų, Zuvininkų ir kituose aplinkiniuose miškuose. Visiems aišku, kad vieni medžiotojai, be kolūkių ir tarybinių ūkių, miškininkų nuolatines paramos nepajėgtų efektyviai kovoti su „Baltuoju badu“. Todėl medžiotojų būrelių geri santykiai su ūkių administracijomis, girininkijomis yra tas kertinis akmuo, ant kurio laikosi faunos globos reikalas.

Sekmadienį, vasario 18 d., vyks ta žvėrių apskaita. Siemmet šis darbas ypač bus sunkus, nes žvėrys vaikšto tik pramainiais takais, o kai kurie, kaip jaunikliai šėrimai, ištiesomis savaitėmis neišeina iš kvartalo. Tas pats pasakytina ir apie briedžius. Kvartalų apėjimas vargu ar ką duos. Matyt, teks remtis tiek medžiotojų, tiek miškininkų stebėjimų rezultatais, žinoma, apskaitos dieną juos paliksiant. Reikėtų atkreipti dėmesį į vieną neįprastumą: beveik kasmet valstybinuose miškuose padidėjo didžiulį briedžių skaičių, o kolūkiniuose, užimančiuose beveik lygų plotą su valstybiniais, briedžių tarsi ir nėra. Vargu ar tokie apskaitos duomenys atitinka tikrovę. O juk apskaitos tikslas kaip tik ir yra sužinoti, kiek ir kur žvėrių žiemoja.

Apaskaitoje privalo dalyvauti visi medžiotojai. Reikia manyti, kad visų būrelių valdybos, greta apskaitos, tą dieną organizuos ir pašarų žvėrimis išvežiojimą. Tad kiekvienas šią dieną atvykęs žmogus bus labai ir labai reikalingas.

P. Sebeika
Anykščių miškų ūkio direktorius,
K. Kairiūkštis
LTSR medžiotojų ir žvejų draugijos Anykščių skyriaus medžioklės reikalų komisijos pirmininkas

DIENU ATGARSIAI

VARVEKLIAI...

Šią gilia žiemą ant namų stogų susikaupė daug sniego, nukabo didžiuliai varvekliai. Idienojus, užėjus atodrekiui, tie varvekliai gali atitrūkti ir užgauti pro šalį einančių, nepagalvojantį apie tokias pasekmes žmogų. Stai aną dieną pro Anykščių polikliniką ėjusiai moteriškei ūmai nuo stogo atitrūkęs ir krisdamas žemėn sunkus varveklis praskirto galvą... Panašių atvejų gali pasitaikyti ir daugiau, varvekliais dabar kone kiekviena namo pastogė pasidabinusi. Prie šaligatvių esančių namų, pastatų šeiminkams nereikėtų laukti, kol patys varvekliai ar sniego luitai nukris, o imti ir juos nudažyti. Juk menkas malonumas, jei kam nors tokie ledo gabalai išsper galvą...

REIKIA IŠSAISKINTI IR BAUSTI

Nesenai „Tiesoje“ išspausdintame straipsnyje pateikiama tokia statistika: praėjusiais metais mūsų respublikoje sugadinta daugiau kaip 3000 kelio ženklų, sulaužyta 1200 suoliukų, išdažytose pakelių paviljonuose sudėta beveik 3000 kvadratinį metrų stiklo. Nuostoliai sudaro didžiulę sumą — 129 tūkstančius rublių! Tiek kainavo valstybei pakelių chuliganų siautėjimas. Tokių niokotojų pasitaiko ir mūsų rajone. Apie tai byloja išdažyti paviljonų langai, ištepotos sienos, sulaužyti suolai, sugadinti kelio ženklai...

Tuos piktadarus reikėtų išsaikinti, priversti atlyginti padarytus nuostolius. Tačiau sargo prie kiekvieno ženklo, paviljono nepastatys. Tuo labiau turėtų rūpintis artimiausių gyvenviečių žmonės, važiuojantieji ir pėstieji eismo dalyviai. Visų pirma tik jų pastangomis galima išsaikinti ir paskul nubauti pakelių chuliganus.

R. Rūtenis

Žiemos išdaigos ir sveikata

Si žiema kaip niekada dosni savo dovanomis. Stora sniego danga padengė laukus, ledas anksti sukaustė upes ir ežerus. Tai suteikė daug džiaugsmo mažiems ir dideliems, visiems žiemos sporto mėgėjams.

Oro atšalimo metu gruodžio mėnesio pabaigoje — sausio mėnesio pirmomis dienomis Lietuvos TSR atskirose dalyse tokia žema temperatūra buvo užregistruota pirmą kartą. Žmonės nesitikėjo tokio atšalimo ir nebuvo jam tinkamai pasiruošę. Jau pirmomis atšalimo dienomis į rajono centrinę polikliniką kreipėsi ligoniai su įvairaus laipsnio nušalimais. Dažniausiai žmonės nušala kojas, rankas, ausis, nosį, veidą. Dažniau nušala vaikai, paaugliai ir girti asmenys, nes vaikai nekreipia dėmesio į galimą pavojų, o girti suaugusieji negali kontroliuoti savo esamos būklės ir nesiima reikiamų apsauginių priemonių.

Kokie gi pirmieji nušalimo požymiai ir kaip jų išvengti?

Salančioje kūno vietoje atsiranda šalčio jutimas ir būdingas dirimas „adatomis“. Tuo metu kūno oda parausta. Kiek vėliau salančioje kūno dalyje odos jautrumas išnyksta, žmogus skausmo nejaučia, oda pabala. Tai yra patys pirmieji nušalimo požymiai. Laiku įmanantis apsauginių priemonių, šie pakitimai lengvai atsistato. Šalant toliau vystosi kraujagyslių spazmas, kiek vėliau jų paralyžius, atsiranda odos paraudimas, pabrinkimas. Tokią nušalusią kūno vietą skauda, peršalti. Tai pirmas nušalimo laipsnis.

Vėliau oda pabrinksta dar labiau, atsiranda skaidraus skysčio pripildytos pūslelės. Jaučiasi maudžiantys skausmai, dirimas, pranyksta odos jautrumas. Tai antrasis nušalimo laipsnis.

III-IV laipsnio nušalimas esti tuomet, kai vystosi audinių irimas, oda, raumenys, kaulai žūva ir per keletą savaičių ar net mėnesį atsidalina nuo organizmo.

Reikia priminti, kad nušalimo gydymas yra sunkus ir labai ilgas. Jeigu nušalus didelę organizmo dalį, jis apnuodijamas toksinėmis medžiagomis ir sutrinkdomos pagrindinės organizmo funkcijos. Taip pat nerimą kelia ir tai, kad ligonis ilgą laiką būna nedarbingas, tai neša didžiulę žalą liaudies ūkiui.

Pastebėjus pirmuosius nušalimo požymius, reikia eiti į šiltesnę patalpą (nerekomenduojama labai šilta patalpa). Nušalusį kūno vietą masažuojama nuoga ranka, prieš tai ją patėpus vazelinu ar glicerinu. Masažas atliekamas labai paprastai: nušalusį kūno vietą stipriai glostoma delnu širdies link. Reikia vengti liaudyje paplitusios priemonės — nuša-

lusias vietas trinti sniegu, nes šurkščios sniego dalelės subraižo ir taip jau pakenktą odą, gali atsirasti infekcija. Po nušalusios vietos masažo ligoniui reikia duoti išgerti karštos arbatos, gerai pavalgyti. Ligonis nedelsiant turi kreiptis į gydytoją.

Kad išvengtume nušalimo, žiemą reikia nešioti patogius, šiltus drabužius su aukštomis apykaklėmis. Avalynė turi būti šilta, koja neturi būti suspausta. Reikia mūvėti vilnones ar kailines kumštines pirštines. Būtinai galvos apdangalai. Negalima ilgiam laikui be suaugusių priežiūros palikti lauke vieno vaiko. Nevartokime alkoholinių gėrimų.

Tinkamai apsirengus ir protingai elgiantis bus nebaisūs ir dideli šalčiai, o žiemos išdaigos suteiks džiaugsmo ir linksmy akimirkų.

A. Valavičius, gydytojas

Redaktorius ST. VINCIONAS

Mirus mylimam tėveliui, EMILIJA DUDIENĖ nuosirdžiai užjaučia „Nevežio“ kolūkių pirmos brigados kolūkiai.

Po sniego našta.

Vyt. Bagdono nuotr.

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Inde kas 67352

Išleis antadieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 10.834 Uzsak. Nr. 221

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-14-78, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбы» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)